

La batalla de les regionals

PERE CODONYAN

A la Catalunya Nord no hi ha dubte que l'any polític girarà al voltant de les properes eleccions regionals i cantonals que se celebraran simultàniament el dia 15 de març i que provoquen ja una certa agitació en el món polític-mediàtic nord-català. A nivell regional la dreta té avui una majoria relativa i governa gràcies a un acord amb els ecologistes i l'escrutini proporcional d'aquestes eleccions podria qüestionar aquest fràgil equilibri. A la Catalunya Nord, neogaullistes i centristes tenen una majoria més confortable i l'escrutini majoritari a dues voltes no afavoreix els canvis.

Els resultats aconseguits pels candidats d'esquerres en les últimes eleccions legislatives franceses han modificat el panorama polític tant a la Catalunya Nord com a la regió del Llenguadoc-Rosselló; ara el dubte que tothom es planteja és si l'esquerra encapçalada per l'ambició alcalde de Montpeller Georges Freixes aconseguirà l'any que ve confirmar aquests inesperats resultats i obtindrà la majoria al Consell General de la Catalunya Nord i al Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, dues institucions presidides pels centristes René Marquès, la primera, i per Jacques Blanc, la segona.

Una altra incògnita, i de talla, d'aquests futurs comicis és saber quants vots traurà l'extrema dreta. L'objectiu del Front National al Llenguadoc-Rosselló és aconseguir prou diputats per forçar la dreta "republicana" a demanar un acord de govern.

Conscient dels perills que l'amencen, Jacques Blanc, que en les últimes legislatives va ser l'únic diputat de dreta del Llenguadoc-Rosselló que va conservar el seu escó,

no para de recórrer la regió per reclamar disciplina i unitat, en particular a la Catalunya Nord, on la lluita intestina entaulada entre els barons de la dreta local continua fent estralls. Aquesta divisió es podria traduir en la constitució de dues llistes, una formada pels consellers regionals sortints i encapçalada per la neogaullista Arletto Franco, i l'altra formada pels seguidors de René Marquès i de Joan-Pau Alduy, perquè, en política, els enemics d'ahir també poden esdevenir bons amics.

Per molts observadors aquesta divisió de la dreta nord-catalana podria afavorir l'esquerra si aquesta arriba a la unió que reclamen els comunistes, els verds i els radicals socialistes. Però els socialistes rossellonesos no semblen disposats a compartir amb ningú la populari-

Catalunya Nord viurà una nova jornada electoral el dia 15 de març en què l'esquerra té l'oportunitat de confirmar l'impuls de les passades legislatives.

tat actual del primer ministre socialista Lionel Jospin.

Fa poques setmanes només el Front National es podia alegrar d'aquesta situació globalment confusa tant a la dreta com a l'esquerra, però la dimissió, voluntària o no, del seu líder local, Jean-Louis de Noëll, després que se l'inculpés en un delictes de difamació i que l'acusessin, en un altre cas, d'haver desviat diners de la seva empresa per fer inversions immobiliàries, enterboleix una mica les bones perspectives del partit ultradretà. Aquest partit, però, ja ha designat el successor de Noëll al capdavant de la llista del FN a la Catalunya Nord. Es tracta d'Alain Jamet, un paracaigudista jubilat, conseller municipal de Montpeller i conseller regional del departament de l'Erau. Una candidatura criticada per Noëll, qui, malgrat els

seus problemes judicials, vol refermar la seva voluntat d'encapçalador una llista pròpia, cosa que podria limitar la progressió de l'extrema dreta en aquests comicis.

Els únics que ja van anunciar una candidatura unitària per a les eleccions regionals són els nacionalistes. Després de l'acord signat per Unitat Catalana, el Partit per Catalunya i la federació regional d'Esquerra Republicana de Catalunya, el tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Perpinyà, Jaume Roure, i Daniela Grau encapçalaran la llista nacionalista. L'objectiu que s'ha marcat el catalanisme és superar el llistó simbòlic del 5%, que en cas d'una repartició important dels vots entre totes les llistes els podria també donar un escó. El respecte de la identitat catalana a nivell regional, el reconeixement d'un paper específic de la Catalunya Nord en la política regional en matèria de desenvolupament econòmic i de relacions transfrontereres amb el Principat de Catalunya, són els principals objectius dels catalanistes.

ARXIU / DOMÈNEC L'IBERT

Perpinyà serà l'escenari d'unes noves eleccions. El panorama polític nord-català pot canviar radicalment.